

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum Theologis ac præcipuè Societatis Jesu

Estrix, Aegidius

Moguntiaë, 1679

Propositio XLIV. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

PROPOSITIO XLIV.

Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

Propositionem ait esse traditam à Caramuel le claris & propriis verbis propositionis, locum non citat, etsi potuisset ex epistola 15. Mortaltii.

Mihi compertum est ex Theologia furdam: hujus autoris edit. lugd. an. 1657. p. 1588. verba quibus concepta est propositio non esse Caramuelis affirmantis, sed sibi obprobriantis. Si cui hoc incredibile videatur, locum adeat, & oculis suis credat.

Accusatur quoque Dicastillo lib. 2. justit. tract. 2. d. 12. n. 404. Dicastillo locum citato n. 403. disertè negat licere in contumeliosum retorquere crimen falsum, aut directè ad repellendam injuriam elevando fidem alterius. Neque plus affirmat sequenti n. 404. quem citat accusator, sed ex proximè dicto infert, non licere tibi appellare adulterum eum qui te appellavit furem (quia scilicet crimen mendacium, etsi verum sit, non facit directè ad elevandam fidem alterius) posse tamen dicere, quod sit mendax; si nimirum verè sit mendax, proibi nihil docet.

At verò Dicastillo ibidem n. 406. assert. 7. dicit videri probabilem illorum sententiam, qui docent non committi peccatum mortale, sed solum mendacii, si quis imponenti falsum crimen, objiciat sine juramento par crimen falsum, non quaecumque; sed tale quod deserviat ad impediendam, vel tollendam injustitiam, quam alius prius intulit; eneruando scilicet illius auctoritatem, & faciendo ut non credatur illi in eo quod dixit: sive, ut dixerat n. 403. quod faciat directè ad repellendam injuriam, elevando fidem impostoris; ut sunt mendacium, perjurium, & alia exempla malæ fidei; non vero adultarium, & similia, ut explicat n. 404.

Sit ergo judicium sapientiorum, quam nos sumus, an contineatur hæc doctrina in propositione damnata, quæ procedit de quolibet falso crimine, adeoque etiam de majori, quam quod imposuit calumniator, atque etiam de eo quod non facit directè ad elevandam fidem ipsius, quæ denique ne juramentum quidem supponit abesse.

Certè quidem plus non docuit Dicastillo in questione ista, quam Theologi illi, quos citat & probabiliter sentire ait Joannes de la Cruz in director. præc. 8. q. 3. a. 4. dub. 17. conclus. 1. his verbis: *Bañez & Ledesma cum Orellana probabiliter sentiunt, esse solum mendacium perjuriale, objicere testè iniquo falsum crimen, se-*

cluso perjurio in objiciente, & testibus ad hoc inducendis: non plus etiam, quam illi quos generatim citat Petrus Ledesma in sum. tract. c. 25. concl. 21. dub. 3. dicens ita docere Ornelanum, & communiter discipulos S. Thomæ.

Credibile est illos ivisse in hanc sententiam nixos quodam loco S. Thomæ 2. 2. q. 70. a. 4. ad 2. Dicendum, quod injustum iudicium non est iudicium. Et ideo ex vi iudicii falsum testimonium in injusto iudicio prolatum, ad iustitiam impediendam, non habet rationem peccati mortalis; sed solum ex juramento violato. At verò S. Doctor non videtur versari in casu presenti; sed solum docere, quod specialiter illa & gravis obligatio ad verum testandum quæ oritur ex ratione legitimi iudicii, non urgeat in iudicio injusto propter falsos testes aut perversitatem iudicis; quodque proinde eo casu testes contrarii, & faventes reo non peccent mortaliter ex vi iudicii præcise, falsum testando de re quapiam, aut circumstantiam quæ reo faveat; etsi fateatur, eos peccare mortaliter ex juramento violato; quod idem si teri potuisset de violatâ iustitiâ per calumniam si de hoc casu quæstio, vel mentio incidisset. Hæc in gratiam Angelici Doctoris, cui summi impensè devotus; cum iudicarem, locum illum à quibusdam aliter accipi, ac mereatur.

Tamburinus denique, qui & accusatur